

Convenția internațională privind reprimarea actelor de terorism nuclear

Statele Părți la prezenta Convenție,

Luând în considerare scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite privitoare la menținerea păcii și securității internaționale și promovarea unor relații de bună vecinătate, prietenie și cooperare între state,

amintind Declarația dată cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a creării Națiunilor Unite, la 24 octombrie 1995,

recunoscând dreptul tuturor statelor de a dezvolta și folosi energia nucleară în scopuri pașnice și interesele lor legitime față de beneficiile potențiale care rezultă din folosirea pașnică a energiei nucleare,

în spiritul Convenției privind protecția fizică a materialelor nucleare din 1980,

profund preocupate de escaladarea la nivel mondial a actelor de terorism, în toate formele și manifestările sale,

reamintind Declarația referitoare la măsurile de eliminare a terorismului internațional, anexată Rezoluției 49/60 a Adunării Generale din 9 Decembrie 1994, în care, *inter alia*, statele membre ale Organizației Națiunilor Unite au reafirmat în mod solemn condamnarea necondiționată a tuturor actelor, metodelor și practicilor teroriste ca fiind acte criminale și nejustificate, indiferent de cine sunt comise și de locul unde se produc, inclusiv cele care pun în pericol relațiile de prietenie dintre state și popoare și amenință integritatea teritorială și securitatea statelor,

observând că Declarația încurajează, în același timp, statele să examineze urgent domeniul de aplicare a prevederilor legale internaționale referitoare la prevenirea, combaterea și eliminarea terorismului în toate formele și manifestările sale, cu scopul de a asigura existența unui cadru legal cuprinzător care să acopere toate aspectele acestei probleme.

amintind Rezoluția 51/210 a Adunării Generale din 17 Decembrie 1996 și Declarația privind completarea Declarației din 1994 privind măsurile pentru eliminarea terorismului internațional anexată acestui document.

amintind, de asemenea, că - în conformitate cu Rezoluția 51/210 a Adunării Generale - a fost creat un comitet ad-hoc pentru elaborarea, *inter alia*, a unei convenții internaționale pentru combaterea actelor de terorism nuclear, care să completeze instrumentele internaționale existente în acest domeniu,

observând că actele de terorism nuclear se pot solda cu consecințele cele mai grave și pot amenința pacea și securitatea internațională,

observând, de asemenea, că prevederile legale multilaterale existente nu creează un cadru adecvat de abordare a acestor atacuri,

fiind convinse de necesitatea de a întări urgent cooperarea internațională dintre state în

NESECRET

elaborarea și adoptarea unor măsuri practice și eficiente de prevenire a unor asemenea acte de terorism și de urmărire și pedepsire a persoanelor care le comit,

observând că activitățile forțelor militare ale statelor sunt guvernate de reglementări ale dreptului internațional care se situează în afara cadrului acestei Convenții și că excluderea unor anumite acțiuni din aria de aplicare a acestei Convenții nu scuză și nu acordă un caracter licit unor acte care sunt ilegale, și nu împiedică, prin urmare, exercitarea urmăririi în baza altor legi

au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Pentru scopurile acestei Convenții:

1. „Material radioactiv” reprezintă material nuclear și alte substanțe radioactive conținând nuclizi care suferă dezintegrare spontană (proces însoțit de emisia unuiu sau a mai multor tipuri de radiații ionizante, cum ar fi particulele alfa, bet, neutroni și raze gamma) și care, datorită proprietăților lor radiologice sau fisile pot cauza decesul, vătămări corporale grave sau daune importante asupra bunurilor sau mediului.

2. „Material nuclear” reprezintă plutoniul, cu excepția celui care are concentrația izotopică mai mare de 80% în plutoniul - 238; uraniul 233; uraniul îmbogățit în izotopii 235 sau 233; uraniul care conține amestecul de izotopi care apare în natură, altfel decât în forma minerală sau a reziduurilor minerale; sau orice alte materiale care conțin una sau mai multe dintre substanțele prezentate anterior;

„Uraniu îmbogățit în izotopii 235 sau 233” reprezintă uraniu conținând fie uraniu 235, fie uraniu 233, fie acești doi izotopi într-o astfel de cantitate încât raportul dintre suma acestor doi izotopi și izotopul 238 să fie superior raportului dintre izotopul 235 și izotopul 238 din uraniu natural.

3. „Instalațiile nucleare ” reprezintă:

(a) Orice reactor nuclear, inclusiv reactoarele instalate pe nave, vehicule, aeronave sau obiecte spațiale pentru a fi folosite ca sursă de energie în scopul propulsiei unor astfel de nave, vehicule, aeronave sau obiecte spațiale sau pentru orice alte scopuri;

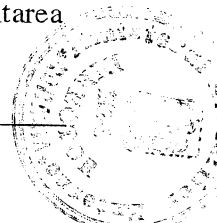
(b) Orice uzină sau mijloc de transport folosit pentru producerea, stocarea, procesarea sau transportul materialelor radioactive.

4. „Dispozitiv” reprezintă:

(a) Orice dispozitiv exploziv nuclear; sau

(b) Orice dispozitiv de dispersie a materialelor radioactive sau de emisie a radiațiilor care, datorită proprietăților lor radiologice, pot produce moartea sau rănirea gravă a unor persoane sau avarierea gravă a unor bunuri și a mediului.

5. „Echipamentele statului sau echipamentele guvernamentale” includ toate obiectivele permanente sau temporare sau mijloacele de transport care sunt folosite sau ocupate de către reprezentanții unui stat, membrii unui guvern, ai unui organism legislativ sau judiciar sau funcționari sau angajați ai unui stat sau ai altor autorități sau entități publice sau de către angajați sau oficiali ai unei organizații inter-guvernamentale în exercitarea obligațiilor lor oficiale.

NESECRET

6. "Forțele militare ale unui stat" reprezintă forțele militare ale unui stat care sunt organizate, antrenate și echipate în baza legislației naționale a acestuia cu scopul principal de a asigura apărarea sau securitatea națională și persoanele care sprijină aceste forțe militare și care se află în mod oficial sub comanda, controlul și responsabilitatea acestora.

Articolul 2

1. Orice persoană comite o infracțiune în sensul prevederilor prezentei Convenții, dacă acea persoană, în mod ilegal și intenționat:

(a) Deține material radioactiv sau produce sau deține un dispozitiv:

(i) Cu scopul de a provoca moartea sau vătămări corporale grave; sau

(ii) Cu scopul de a provoca daune importante bunurilor sau mediului;

(b) Folosește în vreun fel un material sau un dispozitiv radioactiv sau folosește sau avariază o instalație nucleară astfel încât să se elibereze sau să existe riscul eliberării unui material radioactiv:

(i) Cu scopul de a provoca moartea sau vătămări corporale grave; sau

(ii) Cu scopul de a provoca daune importante bunurilor sau mediului; sau

(iii) Cu intenția de a constrânge o persoană fizică sau juridică, o organizație internațională sau un stat să facă sau să se abțină de la o acțiune.

2. De asemenea, o persoană comite o infracțiune dacă:

(a) Amenință, în împrejurări care indică faptul că amenințarea este credibilă, că va comite una dintre infracțiunile prevăzute la alin. 1 lit. b al prezentului Articol; sau

(b) Solicită în mod ilegal și intenționat material radioactiv, un dispozitiv sau o instalație nucleară, prin amenințare, în împrejurări care indică faptul că amenințarea este credibilă sau prin folosirea forței.

3. De asemenea, o persoană săvârșește o infracțiune dacă aceasta comite o tentativă la una dintre infracțiunile prevăzute la alin. 1 al prezentului Articol.

4. De asemenea, orice persoană săvârșește o infracțiune dacă acea persoană:

(a) Participă în calitate de complice la infracțiunile prevăzute la alin. 1, 2 sau 3 ale prezentului Articol; sau

(b) Organizează comiterea sau coordonează alte persoane în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la alin. 1, 2 sau 3 ale prezentului Articol; sau

(c) Contribuie într-un alt mod la comiterea uneia sau a mai multor infracțiuni prevăzute la alin. 1, 2 sau 3 ale prezentului Articol de către un grup de persoane care acționează pentru un scop comun, dacă această contribuție este intenționată și adusă fie cu scopul facilitării activității infracționale generale a grupului sau pentru a servi scopurilor aceluia, fie cunoscând intenția grupului de a comite infracțiunea sau infracțiunile respective.

Articolul 3

Prezenta Convenție nu se aplică în cazul în care infracțiunea este comisă în interiorul unui singur stat, când presupusul făptuitor și victimele infracțiunii sunt cetățeni ai acestui stat, când presupusul făptuitor al infracțiunii se găsește pe teritoriul acestui stat și nici un alt stat nu are motive să stabilească propria competență, conform alin. 1 sau 2 al art. 9, fiind înțeles că în aceste cazuri se vor aplica prevederile art. 7, 12, 14, 15, 16 și 17, după caz.

NESECRET

Articolul 4

1. Nici o prevedere a prezentei Convenții nu afectează alte drepturi, obligații și responsabilități ale statelor și persoanelor prevăzute în dreptul internațional, în special scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite și dreptul internațional umanitar.

2. Activitățile desfășurate de către forțele militare în cursul unui conflict armat în înțelesul dreptului internațional umanitar, care sunt guvernate de acest drept, precum și activitățile desfășurate de către forțele militare ale unui stat în exercitarea sarcinilor oficiale, în măsura în care acestea sunt guvernate de alte reguli ale dreptului internațional, nu intră sub incidența acestei Convenții,

3. Dispoziții alineatului 2 al prezentului articol nu pot fi interpretate în sensul aprobării sau acordării unui caracter legal unor fapte ilegale sau în scopul efectuării urmăririi penale în baza altor legi.

4. Această Convenție nu se referă și nici nu poate fi considerată ca referindu-se în vreun mod la problematica legalității folosirii sau a amenințării cu folosirea armelor nucleare de către un stat.

Articolul 5

Fiecare stat parte adoptă măsurile necesare pentru:

a) a prevedea ca infracțiun în dreptul său intern faptele prevăzute la art.2 din prezenta Convenție;

b) stabilirea pentru infracțiunile respective a unor pedepse corespunzătoare, care să țină seama de gravitatea acestor infracțiuni.

Articolul 6

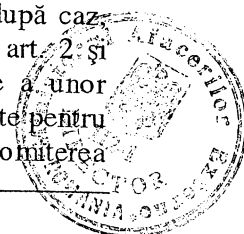
Fiecare stat parte adoptă măsurile necesare, inclusiv legislație internă, dacă este cazul, pentru a asigura faptul că actele criminale prevăzute de această Convenție, mai ales cele concepute sau calculate pentru a provoca teroare în rândul populației, al unui grup de persoane sau al unor indivizi, nu vor putea fi justificate în nici o împrejurare prin considerente de natură politică, filozofică, ideologică, rasială, etnică, religioasă sau prin alte motive similare și că acestea sunt sancționate cu pedepse proporționale cu gravitatea lor.

Articolul 7

1. Statele Părți trebuie să coopereze prin:

(a) Adoptarea tuturor măsurilor posibile, inclusiv, dacă este necesar, prin adaptarea legislațiilor lor naționale, pentru a preveni și contracara pregătirea pe teritoriul lor a comiterii, pe teritoriul național sau în afara acestuia, a infracțiunilor prevăzute la art. 2, inclusiv măsuri de interdicere pe teritoriul lor național a activităților persoanelor, grupurilor sau organizațiilor care încurajează, instigă, organizează, finanțează în cunoștință de cauză sau asigură cu bună știință asistență tehnică sau informații, sau participă la săvârșirea acestor infracțiuni;

(b) Efectuarea unui schimb de informații precise și verificate, în conformitate cu prevederile legislațiilor lor naționale, prin modalitățile și cu respectarea condițiilor prevăzute în acestea, și coordonarea măsurilor administrative sau de altă natură adoptate, după caz, pentru depistarea, prevenirea, combaterea și cercetarea infracțiunilor prevăzute la art. 2 și pentru a institui proceduri penale împotriva persoanelor suspectate de comitere a unor asemenea infracțiuni. În mod special, un Stat Parte trebuie să adopte măsurile adecvate pentru a informa fără întârziere celelalte state la care se face referire în art. 9 cu privire la comiterea

NESECRET

infracțiunilor prevăzute la art. 2, precum și cu privire la pregătirile vizând comiterea unor asemenea infracțiuni despre care a luat cunoștință, și să informeze, atunci când este cazul, organizațiile internaționale.

2. Statele Părți trebuie să adopte măsurile adecvate, în conformitate cu legislațiile lor naționale, pentru a proteja confidențialitatea oricărei informații primite în mod confidențial în virtutea acestei Convenții de la un alt Stat Parte sau prin participarea la o activitate desfășurată pentru implementarea acestei Convenții. Dacă Statele Părți furnizează informații în mod confidențial unor organizații internaționale, trebuie adoptate măsuri pentru a asigura protejarea confidențialității acelor informații.

3. Prevederile acestei Convenții nu impun nici unui Stat Parte o obligație de comunicare a informațiilor pe care nu le este permis să le transmită în baza legislațiilor lor naționale sau a căror comunicare ar pune în pericol securitatea statului sau protecția fizică a materialului nuclear.

4. Statele Părți vor informa Secretarul General al Națiunilor Unite cu privire la autoritățile lor competente și punctele de legătură însărcinate cu transmiterea și primirea informațiilor la care se face referire în prezentul articol. Secretarul General al Națiunilor Unite va comunica la rândul său, informațiile referitoare autoritățile competente și punctele de legătură tuturor Statelor Părți și Agenției Internaționale pentru Energia Atomică,. Accesul la aceste autorități și puncte de legătură trebuie să fie posibil în permanență

Articolul 8

În scopul prevenirii infracțiunilor care intră sub incidența acestei Convenții, Statele Părți trebuie să depună toate eforturile pentru a adopta măsurile adecvate de asigurare a protecției materialelor radioactive, având în vedere recomandările și funcțiile relevante ale Agenției Internaționale pentru Energie Atomică.

Articolul 9

1. Fiecare Stat Parte trebuie să adopte toate măsurile care sunt necesare pentru a-și stabili competența asupra infracțiunilor prevăzute la Art. 2, atunci când:

- (a) Infracțiunea este comisă pe teritoriul acelu stat; sau
- (b) Infracțiunea este comisă la bordul unei nave aflată sub pavilionul acelu stat sau al unei aeronave care este înregistrată în baza legislației acelu stat la momentul comiterii infracțiunii; sau
- (c) Infracțiunea este comisă de către un cetățean al acelu stat.

2. De asemenea, fiecare Stat Parte poate să își stabilească propria competență asupra oricărei infracțiuni de acest fel, atunci când:

- (a) Infracțiunea este comisă împotriva unuia dintre cetățenii săi; sau
- (b) Infracțiunea este comisă împotriva unui echipament public al statului sau a unui echipament guvernamental al acelu stat în străinătate, inclusiv o ambasadă sau alte sedii diplomatice sau consulare ale acelu stat; sau
- (c) Infracțiunea este comisă de către o persoană apatridă care își are reședința obișnuită pe teritoriul acelu stat; sau
- (d) Infracțiunea este comisă în încercarea de a constrânge acel stat să facă sau să nu facă un act; sau
- (e) Infracțiunea este comisă la bordul unui avion exploatat de guvernul acelu stat.

NESECRET

3. Cu ocazia ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la această Convenție, fiecare Stat Parte va notifica Secretarul General al Națiunilor Unite asupra competenței stabilite potrivit legislației naționale și în conformitate cu alin. 2 al prezentului articol. În caz de modificare, Statul Parte îl informează imediat despre aceasta pe Secretarul General.

4. Fiecare Stat Parte adoptă totodată măsurile necesare pentru a-și stabili competența în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 2, în cazul în care autorul presupus al infracțiunii se găsește pe teritoriul său și acest stat nu îl extrădează către unul dintre Statele Părți care și-au stabilit competența în conformitate cu alin. 1 și 2 ale prezentului articol.

5. Prezenta convenție nu exclude exercitarea oricărei competențe în materie penală, stabilită de un Stat Parte, în conformitate cu legislația națională.

Articolul 10

1. De îndată ce este informat că una din infracțiunile prevăzute în art. 2 a fost comisă sau este comisă pe teritoriul unui Stat Parte sau potrivit căruia o persoană care a comis sau care se presupune că a comis o astfel de infracțiune e posibil să fie prezentă pe teritoriul său, Statul Parte în cauză va lua măsurile necesare potrivit legislației naționale, pentru a investiga faptele care i-au fost aduse la cunoștință.

2. Dacă apreciază că situația o justifică, Statul Parte, pe teritoriul căruia se află autorul sau presupusul autor, va lua măsurile adecvate, potrivit legislației naționale, pentru a asigura prezența acelei persoane în vederea urmăririi sau extrădării.

3. Orice persoană față de care sunt adoptate măsurile prevăzute de alin. 2 al prezentului articol, va avea dreptul:

(a) Să comunice fără întârziere cu cel mai apropiat reprezentant calificat al statului al cărui cetățean este, sau al statului care este îndreptățit să îi protejeze drepturile, sau, dacă acea persoană este apatridă, al statului pe teritoriul căruia acea persoană are reședința obișnuită;

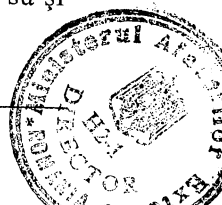
(b) Să fie vizitată de un reprezentant al aceluși stat;

(c) Să fie informată cu privire la drepturile sale prevăzute la lit. a și b.

4. Drepturile la care se face referire în alin. 3 al prezentului articol vor fi exercitate în conformitate cu legile și reglementările statului pe teritoriul căruia se află autorul sau presupusul autor, cu condiția ca aceste legi și reglementări să permită deplina realizare a scopurilor pentru care au fost prevăzute drepturile din alin. 3.

5. Prevederile alin. 3 și 4 ale prezentului articol nu aduc atingere dreptului fiecărui stat îndreptățit să exercite competența în conformitate cu articolul 9, alin. 1 (c) sau 2 (c), de a invita Comitetul Internațional al Crucii Roșii să comunice cu presupusul autor și să-l viziteze pe acesta.

6. Atunci când un Stat Parte a reținut o persoană, în temeiul dispozițiilor prezentului articol, acesta va notifica imediat, în mod direct sau prin intermediul Secretarului General al Națiunilor Unite, Statele Părți care și-au stabilit competența în conformitate cu art. 9, alin. 1 și 2, și, în cazul în care consideră că este necesar, orice alt Stat Parte interesat, cu privire la faptul că acea persoană este reținută și la circumstanțele care justifică reținerea acelei persoane. Statul care efectuează cercetarea descrisă în alin. 1 al prezentului Articol va informa imediat Statele Părți asupra rezultatelor cercetărilor și va indica dacă intenționează să-și exercite jurisdicția.

NESECRET

Articolul 11

1. În cazurile în care sunt aplicabile dispozițiile art. 9, Statul Parte pe teritoriul căruia se găsește autorul presupus al infracțiunii este obligat, dacă nu extrădează acea persoană, să prezinte cazul, fără întârziere și fără nici o excepție, indiferent dacă infracțiunea a fost sau nu comisă pe teritoriul său, autorităților sale competente, pentru a exercita acțiunea penală potrivit procedurii prevăzute de legislația sa. Aceste autorități hotărăsc în aceleași condiții ca pentru orice altă infracțiune care are caracter grav conform legislației statului respectiv.

2. De fiecare dată când legislația internă a unui stat parte nu îi permite acestuia să extrădeze sau să predea pe unul dintre cetățenii săi decât cu condiția ca acea persoană să fie trimisă înapoi pentru a-și executa pedeapsa la care a fost condamnată la terminarea procesului sau procedurii pentru care extrădarea sau predarea i-a fost cerută și cu condiția ca acest stat și statul care reclamă extrădarea să accepte această cerere și celelalte condiții pe care le apreciază necesare, extrădarea sau predarea condiționată este suficientă pentru a stinge obligația prevăzută la alin. 1.

Articolul 12

Oricărei persoane reținute, sau împotriva căreia au fost luate alte măsuri sau au fost efectuate proceduri, ca urmare a prevederilor acestei Convenții, îi va fi asigurat un tratament echitabil, precum și toate drepturile și garanțiile în conformitate cu legislația statului pe teritoriul căruia se află și cu dispozițiile aplicabile ale dreptului internațional, inclusiv prevederile în materia drepturilor omului.

Articolul 13

1. Infracțiunile prevăzute în art. 2 sunt considerate de plin drept ca fiind cazuri de extrădare, în toate tratatele de extrădare existente între oricare dintre Statele Părți anterior intrării în vigoare a acestei Convenții. Statele Părți se obligă să includă astfel de infracțiuni care dau loc la extrădare în fiecare tratat de extrădare ce va fi încheiat ulterior între ele.

2. Atunci când un Stat Parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat primește o cerere de extrădare de la un alt Stat Parte față de care obligat printr-un tratat privind extrădarea, statul solicitat poate să considere prezenta convenție ca fiind baza juridică pentru extrădare în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 2. Extrădarea se supune celorlalte condiții prevăzute de legislația statului căruia i s-a cerut extrădarea.

3. Statele Părți care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat, recunosc între ele infracțiunile prevăzute la art. 2 drept cazuri de extrădare, în condițiile prevăzute de legislația statului solicitat.

4. Dacă este necesar, infracțiunile prevăzute la art. 2 sunt considerate, în scopul extrădării între Statele Părți, ca nefiind comise exclusiv în locul în care au fost săvârșite, ci și pe teritoriul statelor care și-au stabilit jurisdicția în conformitate cu art. 9, alin. 1 și 2.

5. Prevederile tuturor înțelegerilor și tratatelor de extrădare dintre Statele Părți cu privire la infracțiunile prevăzute în art. 2 sunt considerate ca fiind modificate între Statele Părți în măsura în care sunt incompatibile cu prezenta Convenție.

NESECRET

Articolul 14

1. Statele Părți își acordă reciproc cea mai extinsă asistență în vederea efectuării oricărei anchete, proceduri penale sau proceduri de extrădare ce vizează infracțiunile prevăzute la art. 2, inclusiv pentru obținerea elementelor de probă de care dispun și care sunt necesare scopurilor procedurii.

2. Statele Părți vor îndeplini obligațiile care rezultă din alin. 1 al prezentului articol în conformitate cu tratatele sau alte acorduri cu privire la asistența judiciară reciprocă, încheiate între ele. În absența unor astfel de tratate sau acorduri, Statele Părți își acordă asistență în conformitate cu legislația lor națională.

Articolul 15

Nici una dintre infracțiunile prevăzute în art. 2 nu va fi considerată, în scopul extrădării sau al asistenței judiciare reciproce, ca infracțiune politică, sau infracțiune conexă unei infracțiuni politice, sau infracțiune săvârșită din motive politice. Prin urmare, o cerere de extrădare sau de asistență juridică reciprocă în cazul unei astfel de infracțiuni nu va putea fi refuzată pentru motivul că aceasta privește o infracțiune politică, o infracțiune conexă unei infracțiuni politice, sau o infracțiune săvârșită din motive politice.

Articolul 16

Nici o dispoziție a prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând o obligație de extrădare sau de acordare a asistenței judiciare reciproce, dacă Statul Parte solicitat are motive serioase de a crede că cererea de extrădare sau de asistență judiciară vizând infracțiunile prevăzute la art. 2 a fost prezentată cu scopul de a urmări și de a pedepsi o persoană pe motive de rasă, religie, naționalitate, origine etnică sau opinii politice ori că soluționarea acestei cereri ar aduce un prejudiciu situației acestei persoane pentru oricare dintre aceste motive.

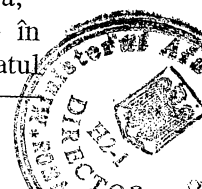
Articolul 17

1. O persoană aflată în detenție sau care execută o pedeapsă pe teritoriul unui Stat Parte și a cărei prezență este necesară într-un alt Stat Parte, în scopul de a depune mărturie, de a identifica sau de a ajuta la stabilirea faptelor în cursul cercetării și urmăririi penale a infracțiunilor stipulate în această Convenție, poate fi transferată dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) Persoana își dă liber și în cunoștință de cauză consimțământul; și
- (b) Autoritățile competente ale ambelor state consimt la acest transfer, în condițiile pe care acestea le consideră adecvate.

2. Pentru scopurile prezentului articol:

- a) statul spre care se face transferul are puterea și obligația de a-l ține pe cel interesat în detenție, în afară de cazul în care a primit o cerere sau o autorizație contrară din partea statului din care persoana a fost transferată;
- b) statul spre care este efectuat transferul își îndeplinește fără întârziere obligația de a returna persoana respectivă în paza statului din care a fost transferată, conform celor convenite în prealabil sau conform celor decise de către autoritățile competente din cele două state;
- c) statul spre care se efectuează transferul nu poate pretinde statului din care se face transferul să angajeze o procedură de extrădare pentru ca persoana interesată să îi fie remisă;
- (d) se va lua în considerare perioada pe care persoana în cauză a petrecut-o în detenție în statul în care a fost transferată, în scopul computării pedepsei de executat în statul

NESECRET

din care a fost transferat.

3. În afară de cazul în care Statul Parte din care o persoană urmează să fie transferată în conformitate cu prezentul articol își dă acordul în acest sens, persoana respectivă, indiferent de cetățenia pe care o are, nu va fi urmărită, deținută sau supusă altor restricții privind libertatea sa de mișcare pe teritoriul statului spre care acea persoană este transferată, în legătură cu actele sau condamnările anterioare plecării sale de pe teritoriul statului din care acea persoană a fost transferată.

Articolul 18

1. Dacă un Stat Parte a preluat sau deține controlul asupra unor materiale radioactive, dispozitive sau instalații nucleare, după comiterea uneia dintre infracțiunile stipulate în art. 2, statul care le deține trebuie să:

(a) ia măsurile necesare pentru ca materialele radioactive, dispozitivele sau instalațiile nucleare să fie neutralizate;

(b) se asigure că materialul nuclear este deținut în conformitate cu sistemul de garanții nucleare stabilit de Agenția Internațională pentru Energia Atomică; și

(c) să respecte recomandările de protecție fizică precum și standardele de sănătate și securitate nucleare publicate de Agenția Internațională pentru Energia Atomică.

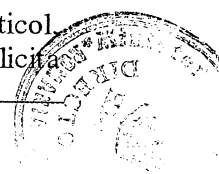
2. În urma finalizării oricăror proceduri privind una din infracțiunile la care se referă art. 2, sau mai devreme dacă dreptul internațional o cere, toate materialele radioactive, dispozitivele sau instalațiile nucleare vor fi restituite, după consultarea (mai ales în legătură cu modalitățile de restituire și depozitare) cu Statele Părți implicate, Statului Parte căruia îi aparțin, Statului Parte al cărui cetățean sau rezident este persoana fizică sau juridică aflată în posesia unor astfel de materiale radioactive, dispozitive sau instalații sau Statului Parte de pe teritoriul căruia acestea au fost sustrate sau obținute în mod ilegal.

3. (a) Dacă unui Stat Parte i se interzice, prin legislația națională sau dreptul internațional, să restituie sau să primească astfel de materiale radioactive, dispozitive sau instalații nucleare, sau dacă Statele Părți implicate convin astfel, sub rezerva prevederilor alin. 3 lit. b al prezentului articol, Statul Parte care deține materialele sau dispozitivele radioactive ori instalațiile nucleare va continua să ia măsurile descrise în alin. 1 al prezentului articol; astfel de materiale sau dispozitive radioactive ori instalații nucleare vor fi folosite doar în scopuri pașnice;

(b) Dacă este împotriva legii pentru Statul Parte aflat în posesia materialelor radioactive sau dispozitivelor ori instalațiilor nucleare să le dețină, acel stat se va asigura că acestea sunt transferate, cât mai repede posibil, către un stat pentru care deținerea lor nu este ilegală și care, dacă este necesar, a oferit asigurări în conformitate cu alin. 1 al prezentului articol, cu consultarea statului respectiv, cu scopul neutralizării acestora; astfel de materiale radioactive sau dispozitive ori instalații nucleare vor fi folosite doar în scopuri pașnice.

4. Dacă materialele radioactive, dispozitivele sau instalațiile nucleare la care se face referire în alin. 1 și 2 ale prezentului articol nu aparțin nici unui Statele Părți sau unui cetățean sau rezident al unui Stat Parte, sau nu au fost sustrate sau obținute ilegal de pe teritoriul unui Stat Parte, sau dacă nici un Stat nu dorește să primească astfel de materiale, dispozitive sau instalații, în baza prevederilor alin. 3 al prezentului articol, va fi luată o decizie separată cu privire la depozitarea acestor materiale, în urma consultării dintre statele implicate și organizațiile internaționale responsabile, conform alin. 3 lit. b din acest articol

5. Pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor alin. 1, 2, 3 și 4 ale prezentului articol, Statul Parte care deține materiale radioactive, dispozitive sau instalații nucleare poate solicita

NESECRET

asistența și cooperarea altor State Părți, în special Statele Părți implicate, și a organizațiilor internaționale responsabile, în special Agenția Internațională pentru Energia Atomică. Statele Părți și organizațiile internaționale sunt încurajate să furnizeze tot ajutorul posibil, respectând prevederile acestui alineat.

6. Statele Părți implicate în depozitarea și deținerea materialelor radioactive, dispozitivelor sau instalațiilor nucleare, respectând prevederile acestui articol îl vor informa pe Directorul General al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică în legătură cu modul în care au fost depozitate aceste materiale. Directorul General al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică va transmite informația Statelor Părți.

7. În eventualitatea oricărei dispersii de material radioactiv din cauza uneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 2, nici o dispoziție a prezentului articol nu va afecta, în nici un fel regulile de drept internațional care guvernează răspunderea pentru daune nucleare sau alte reglementări ale dreptului internațional.

Articolul 19

Statul Parte în care a fost începută urmărirea penală împotriva autorului presupus al infracțiunii comunică rezultatul definitiv, în conformitate cu legislația sa sau cu procedurile aplicabile naționale, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, care informează celelalte State Părți.

Articolul 20

Statele Părți se vor consulta între ele în mod direct sau prin intermediul Secretarului General al Națiunilor Unite, beneficiind, dacă este necesar, și de asistența organizațiilor internaționale, pentru a asigura aplicarea eficientă a acestei Convenții.

Articolul 21

Statele părți trebuie să-și îndeplinească obligațiile din această Convenție într-o manieră aflată în concordanță cu principiile egalității suverane și integrității teritoriale ale statelor, precum și al neamestecului în treburile interne ale altor state.

Articolul 22

Nici o prevedere a prezentei Convenții nu abilitază vreun stat parte să exercite, pe teritoriul unui alt stat parte, competențe sau funcții care sunt rezervate exclusiv autorităților acelui stat parte prin dreptul său intern

Articolul 23

1. Orice diferend dintre două sau mai multe State Părți privind interpretarea sau aplicarea Convenției și care nu poate fi soluționată prin negociere într-un interval de timp rezonabil, va fi supusă arbitrajului la cererea unuia dintre State. Dacă la 6 luni de la data solicitării arbitrajului, părțile nu cad de acord în ceea ce privește organizarea acestuia, oricare dintre părți poate supune diferendul Curții Internaționale de Justiție depunând o cerere, în conformitate cu Statutul Curții.

NESECRET

2. Oricare stat poate declara, la momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la această Convenție, că nu se consideră obligat de alin. 1 al prezentului articol. Celelalte State Părți nu sunt ținute de prevederile alin. 1 față de orice Stat Parte care a formulat o asemenea rezervă.

3. Statul care a formulat o rezervă potrivit dispozițiilor alin. 2 o poate retrage în orice moment prin notificarea Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 24

1. Prezenta Convenție va fi deschisă semnării de către toate statele de la 14 septembrie 2005 până la 31 decembrie 2006, la sediul central al ONU din New York.

2. Această Convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la Secretarul General ONU.

3. Această Convenție va fi deschisă pentru aderare oricărui stat. Instrumentele de aderare trebuie depuse la Secretarul General ONU.

Articolul 25

1. Această Convenție intră în vigoare în cea de-a 30-a zi de la data depunerii celui de-al 22 instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la Secretarul General ONU.

2. Pentru fiecare stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la Convenție, după depunerea celui de-al 22-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, Convenția va intra în vigoare în a 30-a zi de la depozitarea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare de către statul în cauză.

Articolul 26

1. Orice stat parte poate propune amendamente la Convenție. Amendamentul propus va fi înaintat depozitarului, care îl va comunica imediat tuturor Statelor Părți.

2. Dacă majoritatea Statelor Părți solicită depozitarului să convoace o conferință pentru studierea amendamentelor propuse, depozitarul va invita toate Statele Părți să participe la o asemenea conferință care va începe, nu mai devreme de trei luni, de la transmiterea invitațiilor.

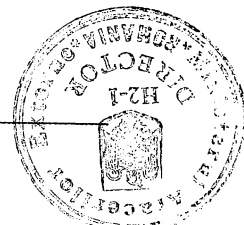
3. În cursul Conferinței se vor depune toate eforturile pentru a se asigura că amendamentele sunt adoptate prin consens. Dacă acest lucru nu este posibil, amendamentele pot fi adoptate cu o majoritate de două treimi din totalul Statelor Părți. Orice amendament adoptat la conferință este imediat comunicat tuturor Statelor Părți de către depozitar.

4. Amendamentul adoptat, în conformitate cu alin. 3 al prezentului articol, va intra în vigoare pentru fiecare Stat Parte care a depus instrumentele de ratificare, acceptare, sau aprobare a amendamentului, sau de aderare la acesta, în cea de-a 30-cea zi de la data în care două treimi din Statele Părți au depus respectivele lor instrumente. După aceea, amendamentul va intra în vigoare pentru fiecare Stat Parte în a 30-a zi de la data în care statul în cauză a depus respectivul instrument.

Articolul 27

NESECRET

11/12

NESECRET

---

1. Orice Stat Parte poate denunța prezenta Convenție printr-o notificare scrisă adresată Secretarului General ONU.

2. Denunțarea va produce efecte după un an de la data primirii notificării de către Secretarul General ONU.

Articolul 28

Originalul acestei Convenții, ale cărui texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, va fi depus la Secretarul General ONU, care transmite apoi copii certificate tuturor statelor.

Drept care, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător în acest scop de către guvernele lor, au semnat prezenta Convenție, care a fost deschisă spre semnare la sediul ONU de la New York, la 14 septembrie 2005.

Traducere a textului certificat în limba engleză

Victoria GAVRILESCU, director, M.A.E.

V. Gavrilescu

NESECRET

**INTERNATIONAL CONVENTION FOR
THE SUPPRESSION OF ACTS OF
NUCLEAR TERRORISM**

UNITED NATIONS
2005

International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recognizing the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

Bearing in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Recalling also that, pursuant to General Assembly resolution 51/210, an ad hoc committee was established to elaborate, inter alia, an international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism to supplement related existing international instruments,

Noting that acts of nuclear terrorism may result in the gravest consequences and may pose a threat to international peace and security,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address those attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Noting that the activities of military forces of States are governed by the rules of international law outside of the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Radioactive material" means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.
2. "Nuclear material" means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;

Whereby "uranium enriched in the isotope 235 or 233" means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature.

3. "Nuclear facility" means:

(a) Any nuclear reactor, including reactors installed on vessels, vehicles, aircraft or space objects for use as an energy source in order to propel such vessels, vehicles, aircraft or space objects or for any other purpose;

(b) Any plant or conveyance being used for the production, storage, processing or transport of radioactive material.

4. "Device" means:

(a) Any nuclear explosive device; or

(b) Any radioactive material dispersal or radiation-emitting device which may, owing to its radiological properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

5. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of a Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

6. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;

(b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment; or

(iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.

2. Any person also commits an offence if that person:

(a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or

(b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.

3. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.

4. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 9, paragraph 1 or 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 7, 12, 14, 15, 16 and 17 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

3. The provisions of paragraph 2 of the present article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.

4. This Convention does not address, nor can it be interpreted as addressing, in any way, the issue of the legality of the use or threat of use of nuclear weapons by States.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its national law the offences set forth in article 2;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of these offences.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 7

1. States Parties shall cooperate by:

(a) Taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their national law, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission within or outside their territories of the offences set forth in article 2, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or knowingly provide technical assistance or information or engage in the perpetration of those offences;

(b) Exchanging accurate and verified information in accordance with their national law and in the manner and subject to the conditions specified herein, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to detect, prevent, suppress and investigate the offences set forth in article 2 and also in order to institute criminal proceedings against persons alleged to have committed those crimes. In particular, a State Party shall take appropriate measures in order to inform without delay the other States referred to in article 9 in respect of the commission of the offences set forth in article 2 as well as preparations to commit such offences about which it has learned, and also to inform, where appropriate, international organizations.

2. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from

another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

3. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

4. States Parties shall inform the Secretary-General of the United Nations of their competent authorities and liaison points responsible for sending and receiving the information referred to in the present article. The Secretary-General of the United Nations shall communicate such information regarding competent authorities and liaison points to all States Parties and the International Atomic Energy Agency. Such authorities and liaison points must be accessible on a continuous basis.

Article 8

For purposes of preventing offences under this Convention, States Parties shall make every effort to adopt appropriate measures to ensure the protection of radioactive material, taking into account relevant recommendations and functions of the International Atomic Energy Agency.

Article 9

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State; or
- (b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or
- (c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) The offence is committed against a national of that State; or
- (b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or
- (c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or

(d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its national law.

Article 10

1. Upon receiving information that an offence set forth in article 2 has been committed or is being committed in the territory of a State Party or that a person who has committed or who is alleged to have committed such an offence may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its national law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled:

(a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) To be visited by a representative of that State;

(c) To be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the

provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 9, paragraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 11

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 9 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its national law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1 of the present article.

Article 12

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that

person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 13

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.
2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2.
5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.
2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their national law.

Article 15

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 16

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 17

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent; and

(b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 18

1. Upon seizing or otherwise taking control of radioactive material, devices or nuclear facilities, following the commission of an offence set forth in article 2, the State Party in possession of such items shall:

(a) Take steps to render harmless the radioactive material, device or nuclear facility;

(b) Ensure that any nuclear material is held in accordance with applicable International Atomic Energy Agency safeguards; and

(c) Have regard to physical protection recommendations and health and safety standards published by the International Atomic Energy Agency.

2. Upon the completion of any proceedings connected with an offence set forth in article 2, or sooner if required by international law, any radioactive material, device or nuclear facility shall be returned, after consultations (in particular, regarding modalities of return and storage) with the States Parties concerned to the State Party to which it belongs, to the State Party of which the natural or legal person owning such radioactive material, device or facility is a national or resident, or to the State Party from whose territory it was stolen or otherwise unlawfully obtained.

3. (a) Where a State Party is prohibited by national or international law from returning or accepting such radioactive material, device or nuclear facility or where the States Parties concerned so agree, subject to paragraph 3 (b) of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities shall continue to take the steps described in paragraph 1 of the present article; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes;

(b) Where it is not lawful for the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities to possess them, that State

shall ensure that they are placed as soon as possible in the possession of a State for which such possession is lawful and which, where appropriate, has provided assurances consistent with the requirements of paragraph 1 of the present article in consultation with that State, for the purpose of rendering it harmless; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes.

4. If the radioactive material, devices or nuclear facilities referred to in paragraphs 1 and 2 of the present article do not belong to any of the States Parties or to a national or resident of a State Party or was not stolen or otherwise unlawfully obtained from the territory of a State Party, or if no State is willing to receive such items pursuant to paragraph 3 of the present article, a separate decision concerning its disposition shall, subject to paragraph 3 (b) of the present article, be taken after consultations between the States concerned and any relevant international organizations.

5. For the purposes of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, device or nuclear facility may request the assistance and cooperation of other States Parties, in particular the States Parties concerned, and any relevant international organizations, in particular the International Atomic Energy Agency. States Parties and the relevant international organizations are encouraged to provide assistance pursuant to this paragraph to the maximum extent possible.

6. The States Parties involved in the disposition or retention of the radioactive material, device or nuclear facility pursuant to the present article shall inform the Director General of the International Atomic Energy Agency of the manner in which such an item was disposed of or retained. The Director General of the International Atomic Energy Agency shall transmit the information to the other States Parties.

7. In the event of any dissemination in connection with an offence set forth in article 2, nothing in the present article shall affect in any way the rules of international law governing liability for nuclear damage, or other rules of international law.

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

States Parties shall conduct consultations with one another directly or through the Secretary-General of the United Nations, with the assistance of

international organizations as necessary, to ensure effective implementation of this Convention.

Article 21

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its national law.

Article 23

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months of the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

1. This Convention shall be open for signature by all States from 14 September 2005 until 31 December 2006 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

1. A State Party may propose an amendment to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary, who circulates it immediately to all States Parties.
2. If the majority of the States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin no sooner than three months after the invitations are issued.
3. The conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted by a two-thirds majority of all States Parties. Any amendment adopted at the conference shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.
4. The amendment adopted pursuant to paragraph 3 of the present article shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance, accession or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their relevant instrument. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day after the date on which that State deposits its relevant instrument.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 14 September 2005.